

domingo 7

sol sale a las 5,16 y se
a las 19,24 (hora so-
una: nueva.

Santoral

Justino, Veriano, Pe-
ulán, Fausto, Carpólo-
xanto, Casio, Severo,
ndo, Licinio ms.; Do-
Cayetano, Celso,
lido, cado cis.; Victri-
Donato, Donaciano
Domecio mj.; Alberto
alta; Abel de Mesopo-

sa: Del Domingo. Ci-
-1994.

nacias de Guardia

sta las diez de la no-

lbina Labandeira Tou-
en la avenida de La
a, 267; Mercedes Ra-
Vivero, en la calle
ueva, 110; María Jo-
Pacio Ocampo, en la
le Castelao, 34 (antes
de General Mola).

sde las diez de la noche:
omingo Figueroa Mos-
en la calle San Pedro,
ito al Ayuntamiento).

Monforte de Lemos
sta sábado, inclusi-
aría uel Carmen Pullei-
la calle Cardenal, 55.

Sarria

sta el viernes, inclusi-
armen Núñez Segura.

Burela

sta el sábado, inclusi-
María Novoa Meilán, en
venida de Arcadio Par-
s, 96.

Mondoñedo

sta el día 7, inclusive,
a Pilar Valcarce Pestá-
en la calle Cándido
ínez, 3.

Ribadeo

sta jueves, inclusive,
cisco Díaz Ferros, en
lle Amando Pérez, s/n.

Foz

sta domingo, inclusi-
Fátima Maayon Lage,
la avenida General
co, 21.

Viveiro

sta el sábado, inclusi-
Pedro Casariego, en la
a Mayor, s/n (esquina a
or Díaz).

TRIBUNA LUGENSE

Victorino Pérez Prieto

Xosé Antón Miguélez, cura e poeta

*"Se chega a primavera á
nosa patria / co seu ledo
estoupido en volvoretas / e a
vedes danzar moza en cada
folla / enchendo de arrecen-
do as súas roseiras. / Se olla-
des puxar bebéda en verdura
/ con paso firme logo da in-
vernía / triunfar dos desalen-
tos e dos medos / e achar lu-
gar na terra rexurdida".*

Os amigos da música ga-
lega seguramente lles soarán
estes versos a coñecidos,
pois cantabaos hai algo máis
dunha ducia de anos o grupo
Saraibas polas verbenas po-
pulares co país, e a canción
quedou gravada no seu se-
gundo disco, que levaba un
título moi expresivo nesos
anos: "Xa non podemos ca-
lar". Pero o que xa non resul-
tará tan coñecido é que o au-
tor destes versos é un crego,
parroco rural: Xosé Antón Mi-
guélez Díaz, que esta sema-
na remata un traballo de vin-
te anos en Romariz e un bo
leixe de parroquias máis do
concello de Abadín.

Este crego, que naceu co
remate da Segunda Guerra
Mundial, tamén foi un loita-
dor, pero un loitador pacífico,
a prol dunha Galicia e unha
Igrexa renovada, fieis ás
súas raíces. E fixo desde a
base, desde as mesmas raíz-
ces, as do pobo labrego que
conservou unha lingua vitu-
perada, e que atopou en Mi-
guélez un amante e defen-
sor.

A primeira vez que estiven
na rectoral de Romariz, habi-
lada por aqueles anos -a co-
mezos dos 80- por Xosé An-
tón e outro crego poeta e
monxe, Manolo Regal, houbo
tres cousas que me chama-
ron particularmente a aten-
ción: A primeira, que naquela
casa rural había unha morea
de libros, e notábase que non
estaban de adorno nas pare-
des. A segunda, os azulexos
da cociña cheos de nomes a
rotulador; non eran nomes de
persoas senón verbas gale-
gas enxebres que os habitan-
tes daquela casa ían reco-
llendo do pobo e íanos apun-
tando alí en canto chegaban
para iles lembrando cada vez
que entraban na cociña; can-
do os azulexos xa ían cheos,
pasábanse os nomes a un

caderno e borrábanse, para
dar lugar a outras novas in-
scripcións. E a terceira, que as
portas daquela casa non ti-
ñan fechadura e moitas nin
sequera agarradoira; cousa
que non era por aforrar, se-
non por outras razóns que o
lector pode adiviñar.

Xosé Antón Miguélez, crego
rural, teólogo pola Univer-
sidade de Barcelona e autor
dun libro que tivo moita sona
hai máis de vinte anos "*La
teología de la liberación y su
método*", é un pastor entre-
gado ó seu pobo, pero tamén
un bo escritor en prosa e ver-
so. É un poeta galego, como
outros ilustres curas poetas
(Crecente Vega, Chao Ledo,
Pernas Nieto, ou o seu pre-
decesor na parroquia de Ro-
mariz Celestino Cabarcos),
os seus poemarios "*Elemental
pan de camiño*" e "*Recu-
perar a morte*" permanecen
injustamente inéditos ata da-

Encrucillada, e os de carác-
ter popular, preocupado pola
expresión que chegara ó
pobo, publicados abundante-
mente en *Irimia*. Sen esque-
cer que é un dos exquisitos
tradutores da *Biblia* ó gale-
go, edición que acadou o
Premio Nacional de Traduc-
ción.

E aínda un labor menos
brillante, máis calado, e non
por iso menos importante, o
de elaborar materiais para a
educación e a evanxeliza-
ción popular de nenos, mo-
zos e adultos, para a cele-
bración litúrxica e a oración.
Como bo discípulo do P.
Chevrier -fundador da "Aso-
ciación de Sacerdotes do
Prado", da que forma parte-,
foi fiel ó seu propósito de ir
creando o propio catecismo,
para que a mensaxe libera-
dora de Xesús chegara me-
llor á axente concreta da súa
bisbarra. E o acompañamen-

- Xosé Antón Miguélez, crego rural, teólogo
pola Universidade de Barcelona e autor
dun libro que tivo moita sona hai máis de
vinte anos "*La teología de la liberación y su
método*"

gora, pero algúns dos seus
poemas saíron nunha "*Escol-
ma da poesía galega*" (Ed.
Sotelo Blanco, 1984) e apare-
ceron en diversas revistas
(Grial, Encrucillada, ...). É a
súa unha poesía cargada de
realismo social cristián, pero
tamén de lirismo, non en van
é un gran admirador de Alva-
ro Cunqueiro; unha poesía
que se enraza nun cristianis-
mo e un galeguismo militante,
nun claro compromiso relixio-
so e social. Por iso Xosé Lo-
is García, o autor da citada
escolma, cualifica de "poesía
testimonial, de liberación"
que "desde o contexto evan-
xélico asume un compromiso
co pobo".

Pero o traballo de escritor
de Xosé Antón Miguélez foi
sobre todo por outros derro-
teiros. Os artigos de fonda
análise teolóxica e social,
comprometidos con Galicia e
co Evanxelio, publicados en

to na loita diaria do pobo, nas
súas arelas, nas súa ledicias
e as súas tristuras; un acom-
pañamento comprometido
que lle valeu en máis dunha
ocasión o fácil alcume de
"comunista" e, ás veces, a
incomprensión da súa mes-
ma Igrexa, pola liberdade
profética que sempre carac-
terizou a Xosé Antón.

Pero nada mellor para re-
tratalo, e agradecer o regalo
da súa entrega xenerosa, que
rematar devolvéndolle, de
novo, algúns dos seus ver-
sos:

*"Coa calor da túa loita / fuxi-
ron os negros neboeiros. /
Coa suor das túas dúbidas /
bebeu a terra reseca. / Co teu
sí de sangue / mazás chove-
ron en todos os desertos. /
Coa túa entrega / fundíronse
as cadeas. / Vida e morte
xunguidas / arrepió e ledicia /
ti vas cara ó calvario / e a te-
rra agradecida".*

Vilalba

Hasta las 20 ho-
viernes, Vicente V-
Peña, General Fran-

Juzgado

Hasta el miércole-
sive, estará de gu-
Juzgado de Instruc-
mero 3, sito en el Pa-
Justicia, Plaza de Av-

Adoración Noc

Masculina

Turno San Juan I-
lista, lunes, día 8.

Turno Santísima
(matrimonios), mar-
9.

Turno Nuestra
del Pilar, miércoles,

Turno Inmacula-
cepción, jueves, día

Turno San José I-
Suegos, viernes, día

Turno Nuestra Se-
los Ojos Grandes
domingo, día 14.

Registro Ci

Nacimientos

-Carlos Antón
González, de José
Concepción, en Vivi-
-Alexandre Pardi-
guez, de Alexandre
María, en Obispo B.
-Tamara Feijoo I-
Jaime y María José
rrero Blanco, 112.

Matrimonios

-Jesús Meiga Fe-
y María del Mar Cir-
en A Milagrosa.
-Jesús Díaz Ga-
María Tubas Carba-
A Milagrosa.

-José Ignacio L-
llos y Mónica Blar-
chez, en San Jos-
Gándaras.

-Mariano Gonzál-
so y Adriana Gonz-
tiérreze, en la catec-

Defunciones

-Victorino Góm-
quez (Taboada, 1
Taboada.

-Remedios Gómi-
llo (Sober, 1913), en

-Paulina Pontid-
(Lugo, 1917), en S-
ría de Bóveda.

Feiras

Hoxe

A Pontenova, C-
de, Villalba, Fe-
Folgoso do Caurel
ro e Sobrado do Pi-

Mañá

Escairón